

ಭಾರತದ ಭೂಸೇನೆ, ವಾಯುಸೇನೆ ಮತ್ತು ನೌಕಾಪಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಮಹಿಳೆಯರು

ಚಾಲಕಿಯರು, ಪುರುಷ ತಂಡದೊಡನೆಯೇ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಎರಡನೆಯ ಸೇನಾಧಿಕಾರಿ ಲಿಡಿಯಾ ಲಿತ್ವಾಕ್ 73ನೇ ಫೈಟರ್ ಏರ್ ರೆಜಿಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯಳಾಗಿದ್ದು, ತನ್ನ ಯಾಕ್-1 ಮಿಲಿಟರಿ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ 130 ಹೊರದಾಳಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, 12 ಅಧಿಕೃತ ದ್ವಿಜಯಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದಾಕೆ. ಸೋವಿಯತ್ ಒಕ್ಕೂಟದ 'ವೀರ ಮಹಿಳೆ' ಎನಿಸಿದ ಈಕೆ ತನ್ನ 22ನೇ ಎಳೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಡಿದಳು.

ಯುದ್ಧ ಮುಂದುವರೆದಂತೆ, ಜರ್ಮನಿಯ ದಾಳಿಯಿಂದ ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮಾನ ಚಾಲಕರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ರಷ್ಯಾಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ವಿಮಾನ ಚಾಲಕರು ಬೇಕಿದ್ದರು. ಇಂಥ ತುರ್ತು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಾರಾಟದ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಮಹಿಳಾ ಚಾಲಕಿಯರಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಸೇನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

1942ರಲ್ಲಿ ಸೋವಿಯತ್ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಹಿಳಾ ಪಡೆಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದವು; 586ನೇ 'ಫೈಟರ್ ಏರ್ ರೆಜಿಮೆಂಟ್', 587ನೇ 'ಬಾಂಬರ್ ಏರ್ ರೆಜಿಮೆಂಟ್' ಹಾಗೂ

588ನೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ದಾಳಿ ನಡೆಸುವ 'ನೈಟ್ ಬಾಂಬರ್ ಏರ್ ರೆಜಿಮೆಂಟ್'. ನೇರವಾಗಿ ಯುದ್ಧದ ತರಬೇತಿ, ಅನುಭವಗಳಿಲ್ಲದೆಯೂ ದೇಶದ ತುರ್ತು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದ ಈ ಮಹಿಳಾ ಪಡೆಗಳು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಾಹಸ ತೋರಿದವು. ಮೇಜರ್ ಎವ್ಜೋಕಿಯ ಬೆರ್‌ಶಾನ್‌ಸುಯಳ ರೆಜಿಮೆಂಟ್ 24 ಸಾವಿರ ಹೊರದಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಿ, 23 ಸಾವಿರ ಟನ್ ಬಾಂಬನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಒಗೆದಿತ್ತು.

ಜರ್ಮನ್ ದಾಳಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ ದೇಶವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮಂದಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರೆಯಿತು. ಆದರೆ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದು ಹೊಸ ವರ್ಷ ವಿಮಾನ ಚಾಲಕರ ತರಬೇತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ, ಮಹಿಳಾ ಪಡೆಗಳನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದರು. ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಯುದ್ಧ ತರಬೇತಿಗೆ, ಯುದ್ಧ ವಿಮಾನ ಹಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪೂರ್ಣ ನಿಂತಿತು. ಶಾಂತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿರುವ

ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳು ಯುದ್ಧದ ತೀವ್ರತೆಯಲ್ಲಿ, ಅಗತ್ಯದ ಅನಿವಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸೇನೆ ಸೇರುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಿತ್ತು. ದೇಶದ ತುರ್ತು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತದ್ದು ವಿಪರ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಶಾಂತಿಯ ಸಮಯ ಅಗಮಿಸಿದಾಗ ಇಂಥಾ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮಿಲಿಟರಿ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ ತಯಾರಿಸುವ ಬದಲು, ಮತ್ತೆದೇ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಶೋಚನೀಯ ಇತಿಹಾಸ ನಮ್ಮದು.

ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ, ಸಾಹಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಜರ್ಮನಿಯ ಹ್ಯಾನಾ ರೈಶ್ 1930ರ ದಶಕದಲಿಯೇ 'ಟೆಸ್ಟ್ ಪೈಲಟ್'

ರಷ್ಯಾದ ವೀರ ಮಹಿಳೆ ಲಿಡಿಯಾ ಲಿತ್ವಾಕ್

